

EUROPOS TARYBOS KONVENCIJA DĖL VEIKSMŲ PRIEŠ PREKYBĄ ŽMONĖMIS

2005 05 16, Varšuva

Preambulė

Europos Tarybos valstybės narės ir kitos šią Konvenciją pasirašiusios valstybės,
manydamos, kad Europos Tarybos tikslas – siekti didesnės savo narių vienybės;
manydamos, kad prekyba žmonėmis yra žmogaus teisių pažeidimas ir nusikaltimas
žmogaus orumui ir neliečiamybei;

manydamos, kad prekyba žmonėmis gali nulemti aukų vergovę;

manydamos, kad aukų teisių paaisymas, aukų apsauga ir kovos su prekyba žmonėmis
veiksmai turi būti svarbiausi tikslai;

manydamos, kad imantis bet kokių veiksmų ar iniciatyvų prieš prekybą žmonėmis
būtina išvengti diskriminacijos, atsižvelgti į lyčių lygybę, taip pat paisyti vaiko teisių;

prisimindamos deklaracijas, priimtas valstybių narių užsienio reikalų ministrų 112-oje
(2003 m. gegužės 14–15 d.) ir 114-oje (2004 m. gegužės 12–13 d.) Ministrų Komiteto
sesijose, kuriose raginama sustiprinti Europos Tarybos veiksmus dėl prekybos žmonėmis;

atsižvelgdamos į Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (1950 m.) ir
jos protokolus;

atsižvelgdamos į šias Ministrų Komiteto rekomendacijas Europos Tarybos valstybėms
narėms: Rekomendaciją Nr. R (91) 11 dėl prekybos vaikais ir jaunimu, dėl jų seksualinio
išnaudojimo, pornografijos ir prostitucijos; Rekomendaciją Nr. R (97) 13 dėl liudytojų
bauginimo ir teisės į gynybą; Rekomendaciją Nr. R (2000) 11 dėl veiksmų prieš prekybą
žmonėmis seksualinio išnaudojimo tikslais ir Rekomendaciją Nr. Rec (2001) 16 dėl vaikų
apsaugos nuo seksualinio išnaudojimo; Rekomendaciją Nr. Rec (2002) 5 dėl moterų apsaugos
nuo smurto;

atsižvelgdamos į šias Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rekomendacijas:
Rekomendaciją Nr. 1325 (1997) dėl prekybos moterimis ir prievartinės prostitucijos Europos
Tarybos valstybėse narėse; Rekomendaciją Nr. 1450 (2000) dėl smurto prieš moteris
Europoje; Rekomendaciją Nr. 1545 (2002) dėl kampanijos prieš prekybą moterimis;
Rekomendaciją Nr. 1610 (2003) dėl migracijos, susijusios su prekyba moterimis ir
prostitucija; Rekomendaciją Nr. 1611 (2003) dėl prekybos žmonių organais Europoje;
Rekomendaciją Nr. 1663 (2004) Šeimyninė vergija: tarnystė, namų ūkio pagalbininkės ir
„paštu užsakomos nuotakos“;

atsižvelgdamos į 2002 m. liepos 19 d. Europos Sąjungos Tarybos pamatinį sprendimą
dėl kovos su prekyba žmonėmis, 2001 m. kovo 15 d. Europos Sąjungos Tarybos pamatinį
sprendimą dėl nukentėjusiųjų padėties baudžiamosiose bylose ir 2004 m. balandžio 29 d.
Europos Sąjungos Tarybos direktyvą dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių
piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios
imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis;

deramai atsižvelgdamos į Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą
nusikalstamumą ir jos Protokolą dėl prekybos žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais,
prevencijos, sustabdymo bei baudimo už vertinamąsi ją, siekdamas pagerinti apsaugą, kurią šie
dokumentai gali suteikti, ir plėtodamos jų nustatytus standartus;

deramai atsižvelgdamos į kitus tarptautinius teisinius dokumentus, svarbius veiksmų
prieš prekybą žmonėmis srityje;

atsižvelgdamos į poreikį parengti išsamų tarptautinį teisinį dokumentą, kuriame

pagrindinis dėmesys būtų skirtas prekybos aukų žmogaus teisėms ir nustatytas konkretus stebėsenos mechanizmas,

susitarė:

I SKYRIUS

TIKSLAI, TAIKymo SRITIS, NEDISKRIMINAVIMO PRINCIPAS IR

APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Konvencijos tikslai

1. Šios Konvencijos tikslai:
 - a) užkirsti kelią prekybai žmonėmis ir kovoti su ja, kartu užtikrinant lyčių lygybę;
 - b) apsaugoti prekybos aukų žmogaus teises, sukurti plačią aukų ir liudytojų apsaugos ir pagalbos jiems sistemą, kartu užtikrinant lyčių lygybę, taip pat užtikrinti veiksmingą tyrimą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn;
 - c) skatinti tarptautinį bendradarbiavimą veiksmų prieš prekybą žmonėmis srityje.
2. Siekiant, kad Šalys veiksmingai įgyvendintų šios Konvencijos nuostatas, Konvencija nustatomas specialus stebėsenos mechanizmas.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Ši Konvencija taikoma visoms prekybos žmonėmis formoms nacionaliniu ar tarptautiniu mastu, neatsižvelgiant į tai, ar ji susijusi su organizuotu nusikalstamumu, ar ne.

3 straipsnis

Nediskriminavimo principas

Šalys, įgyvendindamos šios Konvencijos nuostatas, visų pirma galimybę pasinaudoti aukų teisių gynimo ir skatinimo priemonėmis, užtikrina bet kokią nediskriminavimą dėl lyties, rasės, odos spalvos, kalbos, religijos, politinės ar kitokios nuomonės, nacionalinės ar socialinės kilmės, priklausomybės tautinei mažumai, turto, gimimo ar kitos padėties.

4 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje konvencijoje:

- a) „prekyba žmonėmis“ reiškia žmonių verbavimą, pervežimą, perdavimą, slėpimą ar jų priėmimą grasinant, panaudojant jėgą ar kitas prievartos, grobimo, apgaulės, sukčiavimo formas, piktnaudžiaujant įgaliojimais ar pažeidžiama padėtimi arba mokant ar priimant pinigų ar kitą naudą tam, kad būtų gautas kito tą žmogų kontroliuojančio asmens sutikimas siekiant išnaudoti. Išnaudojimas apima bent jau kitų asmenų išnaudojimą prostitucijos forma ir kitas seksualinio išnaudojimo formas, priverstinį darbą ar paslaugas, vergiją ar veiklą, panašią į vergiją, tarnystę ar organų pašalinimą;
- b) „prekybos žmonėmis“ aukos sutikimas su ketinamu išnaudojimu, įvardytu šio straipsnio a punkte, neturi reikšmės, jei panaudojamas bent vienas iš a punkte nurodytų būdų;

c) vaiko verbavimas, pervežimas, perdavimas, slėpimas ar priėmimas, siekiant jį išnaudoti, yra laikoma „prekyba žmonėmis“, net jei tai neapima nė vieno iš šio straipsnio a punkte nurodytų būdų;

d) „vaikas“ reiškia kiekvieną asmenį iki aštuoniolikos metų;

e) „auka“ reiškia bet kokį fizinį asmenį, kuris patiria prekybos žmonėmis veiksmus, kaip apibrėžta šiame straipsnyje.

II SKYRIUS

PREVENCIJA, BENDRADARBIAVIMAS IR KITOS PRIEMONĖS

5 straipsnis

Prekybos žmonėmis prevencija

1. Šalys imasi priemonių sukurti ar stiprinti nacionalinį įvairių įstaigų, atsakingų už prekybos žmonėmis prevenciją ir kovą su ja, koordinavimą.

2. Šalys sukuria ir (arba) stiprina veiksmingos politikos kryptis ir programas, skirtas užkirsti kelią prekybai žmonėmis, tokiomis priemonėmis, kaip: tyrimai, informavimo, sąmoningumo didinimo ir švietimo kampanijos, socialinės ir ekonominės iniciatyvos ir mokymo programos, visų pirma asmenims, galintiems tapti prekybos aukomis, ir specialistams, susirūpinusiems prekyba žmonėmis.

3. Šalys skatina žmogaus teisėmis pagrįstą ir vaikų teisių paisantį požiūrį ir integruoja lyčių lygybės aspektą į visų 2 dalyje paminėtų politikos krypčių ir programų kūrimą, įgyvendinimą ir vertinimą.

4. Šalys imasi tinkamų priemonių, kurios gali būti būtinos, kad migracija vyktų teisėtai, visų pirma per atitinkamų tarnybų platinamą tikslią informaciją apie sąlygas, leidžiančias teisėtai atvykti į šalį ir pasilikti jos teritorijoje.

5. Šalys imasi specialių priemonių, kad sumažintų vaikų galimybę tapti prekybos aukomis, visų pirma sukurdamas juos saugančią aplinką.

6. Pagal šį straipsnį nustatytos priemonės, kai tinkama, apima nevyriausybinės organizacijos, kitas kompetentingas organizacijas ir kitus pilietinės visuomenės elementus, vykdančius prekybos žmonėmis prevenciją ir aukų apsaugą ar teikiančius pagalbą tokioms aukoms.

6 straipsnis

Paklausą mažinančios priemonės

Siekiant mažinti paklausą, skatinančią visas asmenų, visų pirma moterų ir vaikų, išnaudojimo formas, dėl kurių atsiranda prekyba žmonėmis, Šalys imasi ar stiprina teisines, administracines, švietimo, socialines, kultūrines ar kitas priemones, įskaitant:

a) gerosios patirties, metodų ir strategijų tyrimus;

b) sąmoningumo apie žiniasklaidos ir pilietinės visuomenės atsakomybę ir svarbų vaidmenį nustatant paklausą, kaip vieną iš pagrindinių prekybos žmonėmis priežasčių, didinimą;

c) tikslines informavimo kampanijas, prireikus *inter alia* įtraukiant valdžios institucijas ir politinius sprendimus priimančius asmenis;

d) prevencines priemones, įskaitant švietimo programas berniukams ir mergaitėms mokyklose, kuriomis būtų pabrėžiama diskriminavimo dėl lyties nepriimtumas ir pragaištingi jo padariniai, lyčių lygybės svarba ir kiekvieno žmogaus orumas ir neliečiamumas.

7 straipsnis

Pasienio priemonės

1. Šalys, nepažeisdamos tarptautinių įsipareigojimų dėl laisvo asmenų judėjimo, stiprina, kiek įmanoma, tokią kontrolę pasienyje, kokios gali prireikti, siekiant užkirsti kelią prekybai žmonėmis ir atskleisti ją.

2. Šalys priima teisės aktus ar kitas atitinkamas priemones, siekdamas užkirsti kelią, kiek įmanoma, komercinių vežėjų eksploatuojamų transporto priemonių naudojimui daryti nusikaltimus, pripažintus nusikaltimais pagal šią Konvenciją.

3. Prireikus ir nepažeidžiant galiojančių tarptautinių konvencijų, tokios priemonės apima įpareigojimą komerciniams vežėjams, įskaitant bet kurią vežimo bendrovę ar bet kurios transporto priemonės savininką ar naudotoją, įsitikinti, kad visi keleiviai turėtų reikalingus įvažiuoti į priimančiąją valstybę kelionės dokumentus.

4. Šalys, vadovaudamasi savo vidaus teise, imasi būtinų priemonių nustatyti sankcijas už šio straipsnio 3 dalyje nurodyto įpareigojimo pažeidimą.

5. Šalys, vadovaudamasi savo vidaus teise, priima teisės aktus ar kitas būtinas priemones, skirtas uždrausti įvažiuoti ar anuliuoti vizas asmenims, dalyvavusiems nusikaltimuose, kurie pripažįstami nusikaltimais pagal šią Konvenciją.

6. Šalys stiprina savo pasienio kontrolės tarnybų bendradarbiavimą *inter alia* sukurdamos ir išlaikydamos tiesioginius ryšių kanalus.

8 straipsnis

Dokumentų apsauga ir kontrolė

Šalys imasi priemonių, būtinų:

a) užtikrinti, kad Šalies išduoti kelionės ar asmens dokumentai būtų tokios kokybės, kad nebūtų lengva juos netinkamai panaudoti ir nesunkiai suklastoti ar neteisėtai pakeisti, pagaminti ar išduoti; ir

b) užtikrinti, kad Šalies išduoti arba jos vardu išduoti kelionės ar asmens dokumentai būtų patikimi bei apsaugoti ir kad būtų užkirstas kelias jų neteisėtam pagaminimui ir išdavimui.

9 straipsnis

Dokumentų teisėtumas ir galiojimas

Kitos Šalies prašymu Šalis, vadovaudamasi savo vidaus teise, per protingą terminą patikrina jos išduotų ar tariamai jos vardu išduotų kelionės ar asmens dokumentų teisėtumą ir galiojimą, jei įtariama juos naudojant prekybai žmonėmis.

III SKYRIUS

AUKŲ TEISIŲ GYNIMO IR SKATINIMO PRIEMONĖS, LYČIŲ LYGYBĖS UŽTIKRINIMAS

10 straipsnis

Aukų nustatymas

1. Šalys užtikrina, kad kompetentingose institucijose būtų asmenys, parengti ir turintys kvalifikaciją užkirsti kelią prekybai žmonėmis ir kovoti su ja, nustatyti aukas ir joms padėti,

įskaitant vaikus, taip pat užtikrina, kad įvairios institucijos bendradarbiautų tarpusavyje ir su atitinkamomis pagalbos organizacijomis, kad per procedūrą būtų galima nustatyti aukas, deramai atsižvelgiant į ypatingą nukentėjusių moterų ir vaikų padėtį ir, atitinkamais atvejais, išduoti aukoms leidimus gyventi šios Konvencijos 14 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas tinkamai nustatyti aukas, prireikus bendradarbiaujant su kitomis Šalimis ir atitinkamomis pagalbos organizacijomis. Šalys užtikrina, kad, jei kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių manyti, jog asmuo yra prekybos žmonėmis auka, toks asmuo nebūtų išvežtas iš jų teritorijos, kol kompetentingos institucijos neužbaigia nusikaltimo, nurodyto šios Konvencijos 18 straipsnyje, aukos nustatymo proceso; be to, jos užtikrina, kad tokiam asmeniui būtų suteikta 12 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta pagalba.

3. Jei yra dvejonų dėl aukos amžiaus ir yra priežasčių manyti, kad auka yra vaikas, kol tikrinamas tokio asmens amžius jis laikomas vaiku ir jam taikomos specialios apsaugos priemonės.

4. Kai tik nustatoma, kad nelydimas vaikas yra auka, Šalys:

- a) pasirūpina, kad vaikui atstovautų teisėtas globėjas, organizacija ar institucija, veikianti dėl tokio vaiko interesų;
- b) imasi būtinų veiksmų vaiko tapatybei ir pilietybei nustatyti;
- c) deda visas pastangas, kad surastų vaiko šeimą, kai tai atitinka vaiko interesus.

11 straipsnis

Privataus gyvenimo apsauga

1. Šalys apsaugo aukų asmeninį gyvenimą ir tapatybę. Jų asmens duomenys saugomi ir naudojami laikantis Konvencijoje dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu (ETS Nr. 108) nustatytų reikalavimų.

2. Šalys imasi priemonių, visų pirma skirtų užtikrinti, kad vaiko, tapusio prekybos žmonėmis auka, tapatybė ar duomenys, leidžiantys nustatyti tokio vaiko tapatybę, netaptų viešai žinomi per žiniasklaidą ar kitas priemones, išskyrus išimtines aplinkybes, kai reikia padėti surasti šeimos narius ar kitaip užtikrinti vaiko gerovę ir apsaugą.

3. Šalys svarsto, ar nereikėtų pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnį, kaip išaiškinta Europos Žmogaus Teisių Teismo, imtis priemonių, skirtų raginti žiniasklaidą saugoti aukų privatų gyvenimą ir tapatybę per savireguliaciją, norminio reguliavimo ar bendrojo norminio reguliavimo priemones.

12 straipsnis

Pagalba aukoms

1. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas padėti aukoms per jų fizinę, psichologinę ir socialinę reabilitaciją. Tokia pagalba apima bent jau:

- a) gyvenimo lygį, užtikrinantį jų pragyvenimą, per tokias priemones kaip tinkamas ir saugus apgyvendinimas, psichologinė ir materialinė parama;
 - b) neatidėliotinos medicinos pagalbos suteikimą;
 - c) prireikus vertimo raštu ir žodžiu paslaugas;
 - d) konsultavimą ir informavimą, visų pirma – apie įstatymo pripažįstamas jų teises ir paslaugas, kuriomis jos gali naudotis joms suprantama kalba;
 - e) pagalbą, leidžiančią, kad jų teisės ir interesai būtų išdėstyti ir į juos būtų atsižvelgiama tam tikruose nusikaltėliams iškeltų baudžiamųjų bylų etapuose;
 - f) galimybę vaikams mokytis.
2. Šalys deramai atsižvelgia į aukų saugumo ir apsaugos poreikius.

3. Be to, Šalys teikia būtiną medicininę ir kitokią pagalbą teisėtai jų teritorijoje gyvenančioms aukoms, kurios neturi pakankamų išteklių ir kurioms reikia tokios pagalbos.

4. Šalys priima taisykles, pagal kurias teisėtai jų teritorijoje gyvenančioms aukoms suteikiama galimybė patekti į darbo rinką, gauti profesinį pasirengimą ir mokytis.

5. Šalys imasi priemonių, prireikus ir jų vidaus teisėje nustatytomis sąlygomis, bendradarbiauti su nevyriausybinėmis organizacijomis, kitomis kompetentingomis organizacijomis ar kitais pagalbą aukoms teikiančiais pilietinės visuomenės elementais.

6. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtiną užtikrinti, kad pagalba aukoms nebūtų teikiama tik iškėlus sąlygą, kad auka bus liudytoja.

7. Šalys, įgyvendindamos šio straipsnio nuostatas, užtikrina, kad paslaugos būtų teikiamos visų šalių sutikimu ir tinkamai informuojant, tinkamai atsižvelgiant į ypatingas pažeidžiamų asmenų reikmes ir vaikų teises, susijusias su jų apgyvendinimu, mokslu ir tinkama sveikatos priežiūra.

13 straipsnis

Reabilitacijos ir apmąstymo laikotarpis

1. Jei yra pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo yra auka, Šalys savo vidaus teisėje nustato bent 30 dienų reabilitacijos ir apmąstymo laikotarpį. Toks laikotarpis turi būti pakankamas asmeniui atsigauti ir išvengti prekiautojų įtakos ir (arba) priimti informaciją pagrįstą sprendimą dėl bendradarbiavimo su kompetentingomis institucijomis. Per minėtą laikotarpį tokio asmens atžvilgiu negali būti įvykdytas joks nurodymas išsiųsti jį iš šalies. Ši nuostata nepažeidžia veiksmų, kuriuos kompetentingos institucijos atlieka visuose atitinkamų nacionalinių procedūrų etapuose ir visų pirma – tiriant nusikaltimus ir patraukiant už juos baudžiamojon atsakomybėn. Per šį laikotarpį Šalys leidžia tokiems asmenims būti jų teritorijoje.

2. Per tokį laikotarpį šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę į 12 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas priemones.

3. Šalys neprivalo paisyti šio laikotarpio, jei to daryti negalima dėl viešąja tvarka grindžiamų motyvų arba jei nustatoma, kad aukos statusu remiamasi netinkamai.

14 straipsnis

Leidimas gyventi

1. Šios Konvencijos Šalys išduoda aukoms pratęsiamą leidimą gyventi susidarius vienai iš šių padėčių arba joms abiem:

a) kompetentinga institucija mano, kad jų buvimas yra būtinas dėl asmeninių aplinkybių;

b) kompetentinga institucija mano, kad jų buvimas būtinas dėl bendradarbiavimo su kompetentingomis institucijomis atliekant tyrimą ar baudžiamosiose bylose.

2. Nukentėjusiems vaikams leidimas gyventi, kai tai yra teisiškai būtina, išduodamas atsižvelgiant į vaiko interesus ir prireikus pratęsiamas tomis pačiomis sąlygomis.

3. Leidimas gyventi nepratęsiamas arba panaikinamas laikantis šios Konvencijos Šalies vidaus teisės reikalavimų.

4. Jei auka pateikia prašymą išduoti kitokios rūšies leidimą gyventi, suinteresuotoji šios Konvencijos Šalis atsižvelgia į tai, kad toks asmuo turi ar turėjo leidimą gyventi pagal 1 dalį.

5. Šalys, atsižvelgdamos į Šalių, minimų šios Konvencijos 40 straipsnyje, įsipareigojimus, užtikrina, kad leidimas būtų suteikiamas pagal šią nuostatą nepažeidžiant teisės prašyti prieglobsčio ir juo naudotis.

15 straipsnis

Kompensacija ir žalos atlyginimas

1. Šalys užtikrina, kad aukos jau nuo pirmo susisiekitimo su kompetentingomis institucijomis turėtų galimybę gauti informaciją apie atitinkamas teismo ir administracines procedūras joms suprantama kalba.

2. Šalys savo vidaus teisėje nustato aukoms teisę turėti gynėją ir teisę gauti nemokamą teisinę pagalbą jų vidaus teisėje nustatytais sąlygomis.

3. Šalys savo vidaus teisėje nustato aukoms teisę gauti kompensaciją iš kaltininkų.

4. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas, siekiant garantuoti aukoms kompensaciją laikantis jų vidaus teisėje nustatytų sąlygų, pavyzdžiui, įsteigiant kompensacijų aukoms fondą ar sukuriant socialinės paramos aukoms ir aukų socialinės integracijos priemones ar programas, kurios galėtų būti finansuojamos iš lėšų, gautų taikant 23 straipsnyje nustatytas priemones.

16 straipsnis

Aukų repatriacija ir grąžinimas

1. Šalis, kurios pilietis yra prekybos žmonėmis auka arba kurioje tas asmuo turi teisę nuolat gyventi įvažiavimo į priimančiąją valstybę metu, deramai atsižvelgdama į to asmens teises, saugumą ir orumą, sudaro sąlygas aukos grąžinimui ir sutinka priimti tą asmenį be pernelyg ilgo ir nepagrįsto delsimo.

2. Jei Šalis grąžina prekybos žmonėmis auką į kitą Valstybę, toks grąžinimas vykdomas tinkamai atsižvelgiant į to asmens teises, saugumą ir orumą ir į bet kurių teisinių procedūrų, susijusių su tuo, kad asmuo yra prekybos žmonėmis auka, būklę, ir pageidautina, kad toks grąžinimas būtų savanoriškas.

3. Priimančiosios Šalies prašymu prašomoji Šalis patikrina, ar asmuo yra jos pilietis ar tik turėjo teisę nuolat gyventi jos teritorijoje įvažiavimo į priimančiosios Šalies teritoriją metu.

4. Siekdama sudaryti sąlygas aukos, neturinčios tinkamų dokumentų, grįžimui, Šalis, kurios pilietis toks asmuo yra arba kurioje toks asmuo įvažiavimo į priimančiosios Šalies teritoriją metu turėjo leidimą nuolat gyventi, priimančiosios Šalies prašymu sutinka išduoti tokius kelionės dokumentus ar kitokį leidimą, kokių gali prireikti, kad asmuo galėtų keliauti ir vėl įvažiuoti į jos teritoriją.

5. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas kuriant repatriacijos programas, kuriose dalyvautų atitinkamos nacionalinės ir tarptautinės institucijos ir nevyriausybines organizacijos. Šių programų tikslas – apsaugoti asmenis, kad jie pakartotinai netaptų prekybos žmonėmis aukomis. Šalys deda visas pastangas, kad palaikytų aukų reintegraciją į valstybės, į kurią auka grįžta, visuomenę, įskaitant reintegraciją į švietimo sistemą ir darbo rinką, visų pirma – per profesinių įgūdžių įgijimą ir tobulinimą. Vaikų atveju šios programos turėtų apimti naudojimąsi teise į mokslą ir priemones, skirtas užtikrinti pakankamą priežiūrą ar priėmimą šeimoje ar atitinkamose priežiūros struktūrose.

6. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas, kad aukos turėtų galimybę gauti kontaktinę struktūrą, kurios gali joms padėti grįžimo ar repatriacijos valstybėje (pvz., teisėsaugos institucijų, nevyriausybinių organizacijų, teisininkų, galinčių pakonsultuoti, socialinės rūpybos institucijų), informaciją, Šalims tarpusavyje bendradarbiaujant, jei to prireiktų.

7. Nukentėję vaikai negrąžinami į valstybę, jei atlikus rizikos ir saugumo vertinimą yra duomenų, kad toks grįžimas neatitiktų vaiko interesų.

17 straipsnis

Lyčių lygybė

Šalys, taikydamos šiame skyriuje minimas priemones, siekia skatinti lyčių lygybę ir lyčių lygybės aspekto integravimą į priemonių kūrimą, įgyvendinimą ir vertinimą.

IV SKYRIUS MATERIALINĖ BAUDŽIAMOJI TEISĖ

18 straipsnis

Prekybos žmonėmis kriminalizavimas

Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas pripažinti nusikaltimais veiką, nurodytą šios Konvencijos 4 straipsnyje, kai ji vykdoma tyčia.

19 straipsnis

Naudojimosi aukos paslaugomis kriminalizavimas

Šalys svarsto galimybę priimti teisės aktus ar kitas priemones, būtinas pagal jų vidaus teisę pripažinti nusikaltimais naudojimąsi paslaugomis, kurios yra išnaudojimo objektas, kaip nurodyta šios Konvencijos 4 straipsnio a punkte, žinant, kad asmuo yra prekybos žmonėmis auka.

20 straipsnis

Veikų, susijusių su kelionės ar tapatybės dokumentais, kriminalizavimas

Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas pripažinti nusikaltimais šias veikas, kai jos daromos tyčia ir siekiant leisti vykti prekybai žmonėmis:

- a) kelionės ar tapatybės dokumento suklastojimas;
- b) tokio dokumento parūpinimas ar suteikimas;
- c) kito asmens kelionės ar tapatybės dokumento sulaikymas, atėmimas, nuslėpimas, sugadinimas ar sunaikinimas.

21 straipsnis

Pasikėsinimas ir bendrininkavimas

1. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas pripažinti nusikaltimais, kai šie daromi tyčia, bendrininkavimą darant kurią nors iš pagal Konvencijos 18 ir 20 straipsnius nustatytų veikų.

2. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas pripažinti nusikaltimais, kai šie daromi tyčia, pasikėsinimą padaryti taikant šios Konvencijos 18 ir 20 straipsnius nustatytus nusikaltimus.

22 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti patraukti atsakomybėn už taikant šią Konvenciją nustatytus nusikaltimus, kuriuos juridinio asmens naudai padarė fizinis asmuo, veikęs individualiai arba kaip to juridinio asmens organo dalis, jeigu jis, eidamas vadovaujančias pareigas tame juridiniame asmenyje, turėjo teisę:

- a) atstovauti juridiniam asmeniui;
- b) priimti sprendimus juridinio asmens vardu;
- c) kontroliuoti juridinio asmens veiklą.

2. Be 1 dalyje nurodytų atvejų, Šalys imasi būtinų priemonių, siekdamas užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti patrauktas atsakomybėn, jei dėl 1 dalyje nurodyto fizinio asmens priežiūros ar kontrolės stokos tokiam fiziniui asmeniui pavaldus fizinis asmuo to juridinio asmens naudai galėjo padaryti pagal šią Konvenciją nustatytus nusikaltimus.

3. Laikantis Šalies teisinių principų, juridinio asmens atsakomybė gali būti baudžiamoji, civilinė arba administracinė.

4. Tokia atsakomybė neapriboja nusikaltimą įvykdžiusių fizinių asmenų baudžiamosios atsakomybės.

23 straipsnis

Sankcijos ir priemonės

1. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas, kad už nusikaltimus, nustatytus pagal 18–21 straipsnius, būtų baudžiama taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Tokios sankcijos už pagal 18 straipsnį nustatytus nusikaltimus, kai juos padaro fiziniai asmenys, apima su laisvės atėmimu susijusias bausmes, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija.

2. Šalys užtikrina, kad pagal 22 straipsnį atsakingais pripažinti juridiniai asmenys būtų baudžiami, taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias baudžiamąsias ar nebaudžiamąsias sankcijas ar priemones, įskaitant pinigines sankcijas.

3. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas, kad būtų galima konfiskuoti ar kitaip atimti nusikaltimų, nustatytų pagal šios Konvencijos 18 ir 20 straipsnių a punktą, priemones ir iš tokių nusikaltimų gautas pajamas arba turtą, kurio vertė atitinka tokias pajamas.

4. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas, kad būtų galima laikinai ar visam laikui uždaryti bet kokią įmonę, kuria buvo naudojamas užsiimant prekyba žmonėmis, nepažeidžiant *bona fide* trečiųjų asmenų teisių, arba laikinai ar visam laikui neleisti nusikaltėliui vykdyti veiklos, kuria verčiantis buvo padarytas nusikaltimas.

24 straipsnis

Sunkinančios aplinkybės

Šalys užtikrina, kad šios aplinkybės būtų laikomos sunkinančiomis aplinkybėmis skiriant bausmę už pagal šios Konvencijos 18 straipsnį nustatytus nusikaltimus:

- a) nusikaltimu tyčia ar dėl neatsargumo buvo sukeltas pavojus aukos gyvybei;
- b) nusikaltimas padarytas prieš vaiką;
- c) nusikaltimą padarė valstybės pareigūnas atlikdamas savo pareigas;
- d) nusikaltimas padarytas nusikalstamo susivienijimo.

25 straipsnis

Teistumas

Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, leidžiančias skiriant bausmę atsižvelgti į galutinius nuosprendžius, kuriuos yra priėmusi kita Šalis dėl pagal šią Konvenciją nustatytų nusikaltimų.

26 straipsnis

Nebaudimo nuostata

Šalys, laikydamosi pagrindinių savo teisinės sistemos principų, numato galimybę neskirti bausmių aukoms už jų dalyvavimą neteisėtoje veikloje, jeigu jos buvo priverstos tai daryti.

V SKYRIUS

TYRIMAS, PATRAUKIMAS BAUDŽIAMOJON ATSAKOMYBĖN IR PROCESO TEISĖ

27 straipsnis

Taikymas *ex parte* ir *ex officio*

1. Šalys užtikrina, kad šioje Konvencijoje nustatytų nusikaltimų tyrimas ar patraukimas baudžiamojon atsakomybėn už juos nepriklausytų nuo aukos pareiškimo ar kaltinimo, bent jau tais atvejais, kai visas nusikaltimas ar jo dalis įvykdoma Šalies teritorijoje.

2. Šalys užtikrina, kad jų teritorijoje įvykdyto nusikaltimo aukos, kai tai nėra jų gyvenamosios vietos teritorija, galėtų pateikti skundą kompetentingoms savo gyvenamosios vietos valstybės institucijoms. Jei kompetentinga institucija, kuriai pateikiamas skundas, pati nėra kompetentinga šiuo klausimu, ji neatidėliodama perduoda tokį skundą Šalies, kurios teritorijoje buvo įvykdytas nusikaltimas, kompetentingai institucijai. Skundas nagrinėjamas pagal Šalies, kurios teritorijoje buvo padarytas nusikaltimas, vidaus teisę.

3. Šalys, laikydamosi vidaus teisės nuostatų, teisės aktais ar kitomis priemonėmis užtikrina bet kokiai grupei, fondui, asociacijai ar nevyriausybinėms organizacijoms, siekiančioms kovoti su prekyba žmonėmis ar ginti žmogaus teises, galimybę aukos sutikimu padėti aukai ir (arba) palaikyti ją baudžiamojame byloje, susijusioje su pagal šios Konvencijos 18 straipsnį nustatytu nusikaltimu.

28 straipsnis

Aukų, liudytojų ir su teisminėmis institucijomis bendradarbiaujančių asmenų apsauga

1. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinąs, kad būtų užtikrinta veiksminga ir tinkama apsauga nuo galimo keršto ar bauginimo, visų pirma vykstant tyrimui, po jo ir patraukiant nusikaltėlius baudžiamojon atsakomybėn:

a) aukoms;

b) atitinkamai tiems, kas praneša apie pagal šios Konvencijos 18 straipsnį nustatytus nusikaltimus arba kitaip bendradarbiauja su tyrimu ar baudžiamąjį persekiojimą atliekančiomis institucijomis;

c) liudytojams, kurie liudija apie pagal šios Konvencijos 18 straipsnį nustatytus

nusikaltimus;

d) prireikus a ir c punktuose nurodytų asmenų šeimos nariams.

2. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas, kad būtų užtikrinta ir pasiūlyta įvairaus pobūdžio apsauga. Tai gali būti fizinė apsauga, vietos pakeitimas, tapatybės pakeitimas ir pagalba gaunant darbą.

3. Nukentėjusiam vaikui suteikiamos specialios apsaugos priemonės, atsižvelgiant į vaiko interesus.

4. Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas, kad prireikus grupių, fondų, asociacijų ar nevyriausybinių organizacijų, vykdančių 27 straipsnio 3 dalyje nurodytą veiklą, nariams būtų suteikta apsauga nuo galimo keršto ar bauginimo, visų pirma vykstant tyrimui, po jo ir patraukiant ar patraukus nusikaltėlius baudžiamojon atsakomybėn.

5. Šalys, kad įgyvendintų šį straipsnį, svarsto sutarčių ar susitarimų sudarymą su kitomis valstybėmis.

29 straipsnis

Specializuotos institucijos ir koordinuojančios įstaigos

1. Šalys imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad fiziniai ar juridiniai asmenys būtų specialiai parengti kovai su prekyba žmonėmis ir saugoti aukas. Tokie fiziniai ar juridiniai asmenys turi būtinai veikti nepriklausomai pagal pagrindinius Šalies teisinės sistemos principus, kad galėtų veiksmingai ir be jokio netinkamo spaudimo atlikti savo funkcijas. Tokie fiziniai asmenys ar tokių juridinių asmenų darbuotojai turi būti tinkamai apmokyti ir turėti finansinių išteklių savo užduotims vykdyti.

2. Šalys imasi priemonių, būtinų užtikrinti savo vyriausybės departamentų ir kitų viešųjų įstaigų, kovojančių su prekyba žmonėmis, politinės strategijos ir veiksmų koordinavimą, prireikus – steigdamas koordinuojančias įstaigas.

3. Šalys suteikia ar stiprina kovos su prekybos žmonėmis ir prekybos žmonėmis prevencijos srityje dirbančių pareigūnų mokymą, įskaitant mokymą žmogaus teisių srityje. Mokymas gali būti skirtas konkrečiai tarnybai ir atitinkamai pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas: metodams, taikomiems siekiant užkirsti kelią prekybai žmonėmis, patraukti baudžiamojon atsakomybėn prekeivius žmonėmis ir ginti aukų teises, įskaitant aukų apsaugą nuo prekeivių.

4. Šalys svarsto, ar nereikėtų paskirti nacionalinių pranešėjų ar kitokių mechanizmų, skirtų stebėti valstybės institucijų veiklą, nukreiptą prieš prekybą žmonėmis ir nacionalinės teisės aktų reikalavimų įgyvendinimą.

30 straipsnis

Teismo procesas

Pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, visų pirma jos 6 straipsnį, Šalys priima teisės aktus ar kitas priemones, būtinas vykstant teismo procesui užtikrinti:

a) aukų asmeninio gyvenimo ir, prireikus, tapatybės apsaugą;

b) aukų saugumą ir apsaugą nuo bauginimo,

atsižvelgdamos į savo vidaus teisės nuostatas ir, kai aukos yra vaikai, visų pirma atsižvelgdamos į vaikų poreikius ir užtikrindamos jų teisę į specialias apsaugos priemones.

31 straipsnis

Jurisdikcija

1. Šalys priima teisės aktus ir kitas priemones, būtinas nustatyti, kieno jurisdikcijai priklauso bet kuris pagal šią Konvenciją nustatytas nusikaltimas, kai nusikaltimas padaromas:

- a) jų teritorijoje; arba
- b) laive, plaukiojančiame su konkrečios Šalies vėliava; arba
- c) lėktuve, registruotame pagal konkrečios Šalies įstatymus; arba
- d) vieno iš Šalies piliečių ar asmens be pilietybės, kurio įprasta gyvenamoji vieta yra tos Šalies teritorijoje, jei nusikaltimas yra baudžiamas pagal baudžiamąją teisę tos vietos, kurioje jis buvo įvykdytas, arba nusikaltimas yra įvykdytas teritorijoje, kurioje nėra viena Valstybė neturi jurisdikcijos;
- e) prieš vieną iš jų piliečių.

2. Šalys, pasirašydamos arba deponuodamos savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą, pareiškimu, skirtu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, pareiškia, kad pasilieka teisę netaikyti arba tik išskirtiniais atvejais ar sąlygomis taikyti jurisdikcijos taisykles, nustatytas šio straipsnio 1 dalies d ir e punktuose, arba jų dalį.

3. Šalys imasi priemonių, būtinų nustatyti, kokiai jurisdikcijai priskiriamas bet kuris šioje Konvencijoje nustatytas nusikaltimas tais atvejais, kai tariamas nusikaltėlis yra Šalies teritorijoje ir po ekstradicijos prašymo Šalis neišduoda jo kitai Šaliai tik dėl nusikaltėlio pilietybės.

4. Jei daugiau nei viena Šalis tvirtina, kad tariamas nusikaltimas, nustatytas pagal šią Konvenciją, priklauso jos jurisdikcijai, su tuo susijusios Šalys prirėikus konsultuojasi, siekdamos nustatyti tinkamiausią baudžiamajam persekiojimui jurisdikciją.

5. Nepažeidžiant bendrųjų tarptautinės teisės normų, ši Konvencija neatima galimybės Šaliai turėti bet kokią jos vidaus teisės normomis nustatytą baudžiamąją jurisdikciją.

VI SKYRIUS

TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS IR BENDRADARBIAVIMAS SU PILIETINE VISUOMENE

32 straipsnis

Bendrieji tarptautinio bendradarbiavimo principai ir priemonės

Šalys tarpusavyje kuo plačiau bendradarbiauja pagal šios Konvencijos nuostatas ir taikydamos atitinkamus galiojančius tarptautinius ir regioninius dokumentus ir priemones, dėl kurių susitarta remiantis vienodais ar abipusiais teisės aktais ir vidaus teise, siekia:

- užkirsti kelią prekybai žmonėmis ir kovoti su ja;
- apsaugoti aukas ir teikti joms pagalbą;
- pagal šią Konvenciją nustatytų nusikaltimų tyrimo ar teismo proceso.

33 straipsnis

Priemonės, susijusios su į pavojų patekusiais ar dingusiais žmonėmis

1. Jei Šalis, remdamasi turima informacija, turi pagrįstų priežasčių manyti, kad 28 straipsnio 1 dalyje minimo asmens gyvybei, laisvei ar fiziniam neliečiamumui iškyla tiesioginis pavojus kitos Šalies teritorijoje, tokios informacijos turinti Šalis esant tokiam skubiam atvejui neatidėliodama perduoda tą informaciją kitai Šaliai, kad ši galėtų imtis atitinkamų apsaugos priemonių.

2. Šios Konvencijos Šalys gali svarstyti, ar nereikėtų sustiprinti savo bendradarbiavimo ieškant dingusių žmonių, visų pirma dingusių vaikų, jei turima informacija leidžia joms manyti, kad dingęs asmuo yra prekybos žmonėmis auka. Tuo tikslu Šalys tarpusavyje gali sudaryti dvišales ar daugiašales sutartis.

34 straipsnis

Informacija

1. Prašomoji Šalis skubiai informuoja prašančiąją Šalį apie galutinį veiksmų, kurių buvo imtasi pagal šį skyrį, rezultatą. Prašomoji Šalis taip pat skubiai informuoja prašančiąją Šalį apie bet kokias aplinkybes, dėl kurių neįmanoma atlikti veiksmų, kuriuos norima atlikti, arba dėl kurių tokie veiksmai greičiausiai labai užtruks.

2. Tiek, kiek leidžia Šalies vidaus teisė, Šalis be išankstinio prašymo siunčia kitai Šaliai informaciją, gautą jai pačiai atliekant tyrimus, jei ji mano, kad tokios informacijos atskleidimas galėtų padėti priimančiajai Šaliai pradėti ar atlikti tyrimus ar pradėti teismo procesą dėl šioje Konvencijoje nustatytų nusikaltimų arba paskatinti prašyti tos Šalies bendradarbiavimo pagal šį skyrį.

3. Prieš suteikdama tokią informaciją, ją suteikianti Šalis gali paprašyti, kad ji būtų laikoma konfidencialia arba naudotina laikantis tam tikrų sąlygų. Jei priimančioji Šalis negali įvykdyti šio prašymo, ji informuoja apie tai informaciją suteikiančią Šalį, kuri tada nusprendžia, ar nepaisant to ji turėtų suteikti informaciją. Jei priimančioji Šalis priima informaciją laikydamasi tam tikrų sąlygų, jai tokios sąlygos yra privalomos.

4. Visa su 13, 14 ir 16 straipsniais susijusi prašoma informacija, būtina suteikti šiuose straipsniuose nustatytas teises, neatidėliotinai perduodama suinteresuotosios Šalies prašymu, laikantis šios Konvencijos 11 straipsnio reikalavimų.

35 straipsnis

Bendradarbiavimas su pilietine visuomene

Šalys skatina valdžios institucijas ir valstybės pareigūnus bendradarbiauti su nevyriausybiniomis organizacijomis, kitomis atitinkamomis organizacijomis ir pilietinės visuomenės atstovais, kurdamos strateginę partnerystę, kad pasiektų šios Konvencijos tikslą.

VII SKYRIUS STEBĖSENOS MECHANIZMAS

36 straipsnis

Kovos su prekyba žmonėmis ekspertų grupė

1. Kovos su prekyba žmonėmis ekspertų grupė (toliau – GRETA) stebės, kaip Šalys įgyvendina šią Konvenciją.

2. GRETA sudaro ne mažiau nei 10 ir ne daugiau nei 15 narių, išlaikant lyčių ir geografinę pusiausvyrą, be to, nariai turi būti įvairių sričių specialistai. Juos iš valstybių, šios Konvencijos Šalių, piliečių renka Šalių komitetas 4 metų kadencijai, kuri gali būti vieną kartą pratęsta.

3. GRETA nariai renkami laikantis tokių principų:

a) jie renkami iš nepriekaištingos reputacijos asmenų, žinomų dėl savo pripažintos kompetencijos žmogaus teisių, pagalbos aukoms ir aukų apsaugos, veiksmų prieš prekybą žmonėmis srityse ar turinčių profesinės patirties srityse, kurioms taikoma ši Konvencija;

- b) jie posėdžiauja kaip individualūs asmenys, atlikdami savo funkcijas išlieka nepriklausomi ir nešališki ir turi gebėti veiksmingai atlikti savo pareigas;
 - c) GRETA nariai negali būti du tos pačios Valstybės piliečiai;
 - d) jie turėtų atstovauti pagrindinėms teisinėms sistemoms.
4. GRETA narių rinkimo procedūrą nustato Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs šios Konvencijos Šalimis ir gavęs jų vienbalsį pritarimą, per vieną metų laikotarpį nuo šios Konvencijos įsigaliojimo. GRETA tvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

37 straipsnis

Šalių komitetas

1. Šalių komitetą sudaro valstybių narių, šios Konvencijos Šalių Europos Tarybos Ministrų Komitete atstovai, ir šios Konvencijos Šalių, kurios nėra Europos Tarybos valstybės narės, atstovai.
2. Šalių komitetą šaukia Europos Tarybos Generalinis Sekretorius. Pirmasis Komiteto susitikimas, per kurį išrenkami GRETA nariai, surengiamas per metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo. Vėliau Komitetas renkasi, kai to pageidauja vienas trečdalis šalių, GRETA pirmininkas ar Generalinis Sekretorius.
3. Šalių Komitetas tvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

38 straipsnis

Procedūra

1. Vertinimo procedūra siejama tik su šios Konvencijos Šalimis ir skirstoma ciklais, kurių trukmę nustato GRETA. Kiekvieno ciklo pradžioje GRETA parenka konkrečias nuostatas, kuriomis grindžiama vertinimo procedūra.
2. GRETA nustato, kokios priemonės šiam vertinimui atlikti yra tinkamiausios. Visų pirma GRETA kiekvienam vertinimo ciklui patvirtina anketą, kuri gali būti pagrindas vertinant, kaip Šalys įgyvendina šią Konvenciją. Tokia anketa skiriama visoms Šalims. Šalys atsako į šios anketos klausimus, taip pat pateikia bet kokią kitą GRETA prašomą informaciją.
3. GRETA gali prašyti, kad informaciją suteiktų pilietinė visuomenė.
4. GRETA, bendradarbiaudama su nacionalinėmis institucijomis ir jų paskirtu „asmeniu ryšiams“, taip pat, jei reikia, padedant nepriklausomiems nacionaliniams ekspertams, gali papildomai organizuoti vizitus į valstybes. Per tokius vizitus GRETA gali padėti konkrečių sričių specialistai.
5. GRETA rengia ataskaitos projektą, kuriame analizuoja, kaip įgyvendinamos nuostatos, kuriomis yra grindžiamas vertinimas, taip pat teikia pasiūlymus, kaip konkreti Šalis galėtų spręsti nustatytas problemas. Ataskaitos projektas išsiunčiamas Šaliai, kuri buvo vertinama, kad ši pateiktų savo pastabas. Rengdama ataskaitą GRETA atsižvelgia į Šalies pastabas.
6. Tuo pagrindu GRETA patvirtina savo ataskaitą ir išvadas apie priemones, kurių konkreti Šalis ėmėsi, kad įgyvendintų šios Konvencijos nuostatas. Ši ataskaita ir išvados siunčiami konkrečiai Šaliai ir Šalių komitetui. Patvirtinta GRETA ataskaita ir išvados skelbiami viešai, kartu su galutinėmis konkrečios Šalies pastabomis.
7. Nepažeisdamas šio straipsnio 1–6 dalių nuostatose aprašytos tvarkos, Šalių komitetas, remdamasis GRETA ataskaita ir išvadomis, gali patvirtinti tai Šaliai skirtas rekomendacijas a) dėl priemonių, kurių reikėtų imtis, kad būtų įgyvendintos GRETA išvados, prireikus, Komitetas gali nustatyti terminą, kada turi būti pateikta informacija apie tokių išvadų įgyvendinimą, ir b) skirtas skatinti bendradarbiavimą su ta Šalimi, kad ši Konvencija būtų tinkamai įgyvendinama.

VIII SKYRIUS RYŠYS SU KITAIS TARPTAUTINIAIS DOKUMENTAIS

39 straipsnis

Ryšys su Protokolu dėl prekybos žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais, prevencijos, sustabdymo bei baudimo už vertinąsi ja, papildančiu Jungtinių Tautų Organizacijos Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą

Ši Konvencija neturi įtakos teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš Protokolo dėl prekybos žmonėmis, visų pirma moterimis ir vaikais, prevencijos, sustabdymo bei baudimo už vertinąsi ja, papildančio Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, nuostatų ir yra skirta sustiprinti Protokolo užtikrinamą apsaugą ir plėtoti jame nustatytus standartus.

40 straipsnis

Ryšys su kitais tarptautiniais dokumentais

1. Ši Konvencija neturi įtakos teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš kitų tarptautinių dokumentų, kurių šalimis yra ar taps šios Konvencijos Šalys ir kuriuose yra nuostatų dėl dalykų, kurie reglamentuojami šios Konvencijos, užtikrinančių didesnę prekybos žmonėmis aukų apsaugą ir pagalbą joms.

2. Šios Konvencijos Šalys, siekdamos papildyti ar sustiprinti šios Konvencijos nuostatas ar sudaryti sąlygas jose nustatytų principų taikymui, gali tarpusavyje sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus dėl dalykų, kurie reglamentuojami šios Konvencijos.

3. Šalys, kurios yra Europos Sąjungos valstybės narės, tarpusavio santykiams taiko Bendrijos ir Europos Sąjungos taisykles tiek, kiek tai yra Bendrijos ar Europos Sąjungos taisyklės, reglamentuojančios konkretų dalyką ir taikomos konkrečiu atveju, nepažeidžiant šios Konvencijos objekto ir tikslo ir netrukdam Šalims iki galo taikyti šią Konvenciją santykiuose su kitomis Šalimis.

4. Niekas, kas nustatyta šioje Konvencijoje, neturi įtakos Valstybių ir asmenų teisėms, įsipareigojimams ir atsakomybei pagal tarptautinę teisę, įskaitant tarptautinę humanitarinę teisę, tarptautinę žmogaus teisių teisę ir visų pirma, kai taikytina, 1951 m. Konvenciją ir 1967 m. Protokolą dėl pabėgėlių statuso ir juose nustatyto negrąžinimo (*non-refoulement*) principo.

IX SKYRIUS KONVENCIJOS PATAISOS

41 straipsnis

Pataisos

1. Visi Šalių pateikti pasiūlymai daryti šios Konvencijos pataisas siunčiami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, kuris juos siunčia Europos Tarybos valstybėms narėms, visoms pasirašiusioms šalims, visoms Valstybėms Šalims, Europos bendrijai, visoms valstybėms, pakviestoms pasirašyti šią Konvenciją pagal 42 straipsnio nuostatas, ir visoms valstybėms, pakviestoms prie jos prisijungti pagal 43 straipsnio nuostatas.

2. Apie visas savo pasiūlytas pataisas Šalis praneša GRETA, kuri pateikia Ministrų Komitetui savo nuomonę dėl pasiūlytos pataisos.

3. Ministrų Komitetas svarsto pasiūlytą pataisą ir GRETA pateiktą nuomonę ir, pasikonsultavęs su šios Konvencijos Šalimis ir gavęs jų vieningą pritarimą, gali priimti pataisą.

4. Visų pataisų, kurias Ministrų Komitetas priima pagal šio straipsnio 3 dalį, tekstas siunčiamas Šalims, kad šios jam pritartų.

5. Visos pataisos, priimtose pagal šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia vieno mėnesio laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai visos Susitariančiosios Šalys informuoja Generalinį Sekretorių apie savo pritarimą.

X SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

42 straipsnis

Pasirašymas ir įsigaliojimas

1. Ši Konvencija teikiama pasirašyti Europos Tarybos valstybėms narėms ir rengiant Konvenciją dalyvavusioms valstybėms, kurios nėra valstybės narės, taip pat Europos bendrijai.

2. Ši Konvencija turi būti ratifikuota, priimta arba patvirtinta. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Ši Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai dešimt pasirašiusių Šalių, įskaitant bent 8 Europos Tarybos valstybes nares, pareiškia sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją, laikydamosi pirmesnės dalies nuostatų.

4. Kiekvienai 1 dalyje minėtai valstybei ar Europos Bendrijai, kuri vėliau pareiškia sutinkanti įsipareigoti pagal šią Konvenciją, ji įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai deponuojamas jos ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentas.

43 straipsnis

Prisijungimas prie Konvencijos

1. Šiai Konvencijai įsigaliojus, Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su šios Konvencijos Šalimis ir gavęs jų vienbalsį pritarimą, gali visas rengiant šią Konvenciją nedalyvavusias valstybes, kurios nėra Europos Tarybos valstybės narės, Europos Tarybos statuto 20 straipsnio d dalyje nustatytos daugumos sprendimu ir vienbalsiu Susitariančiųjų Valstybių atstovų, turinčių teisę posėdžiauti Ministrų Komitete, pritarimu pakviesti prisijungti prie šios Konvencijos.

2. Kiekvienai prisijungiančiai valstybei ši Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai prisijungimo dokumentas buvo deponuotas Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

44 straipsnis

Teritorinis taikymas

1. Kiekviena valstybė ar Europos bendrija, pasirašydamos arba deponuodamos savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą, gali nurodyti teritoriją ar teritorijas, kurioms taikoma ši Konvencija.

2. Kiekviena valstybė bet kada vėliau Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui skirtu

pareiškimu gali išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kuriai kitai pareiškime nurodytai teritorijai, už kurios tarptautinius santykius ji yra atsakinga ar kurios vardu ji yra įgaliota priimti įsipareigojimus. Tokiai teritorijai Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pareiškimą.

3. Kiekvienas pagal šio straipsnio dvi pirmesnes dalis padarytas pareiškimas kiekvienai jame nurodytai teritorijai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui skirtu pranešimu gali būti atšauktas. Atšaukimas įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

45 straipsnis

Išlygos

Nė dėl vienos šios Konvencijos nuostatos negali būti daroma išlygų, išskyrus 31 straipsnio 2 dalies išlygą.

46 straipsnis

Denonsavimas

1. Bet kuri Šalis Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui skirtu pranešimu bet kuriuo metu gali denonsuoti šią Konvenciją.

2. Toks denonsavimas įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

47 straipsnis

Pranešimas

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius Europos Tarybos valstybėms narėms, visoms pasirašiusioms valstybėms, visoms valstybėms, šios Konvencijoms Šalims, Europos bendrijai, visoms pasirašyti šią Konvenciją pakviestoms valstybėms pagal 42 straipsnio nuostatas ir visoms prisijungti prie šios Konvencijos pakviestoms valstybėms pagal 43 straipsnio nuostatas praneša apie:

- a) kiekvieną pasirašymą;
- b) kiekvieno ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimą;
- c) kiekvieną šios Konvencijos įsigaliojimo pagal 42 ir 43 straipsnius datą;
- d) kiekvieną pataisą, priimtą pagal 41 straipsnį, ir tokios pataisos įsigaliojimo datą;
- e) kiekvieną denonsavimą pagal 46 straipsnio nuostatas;
- f) kiekvieną su šia Konvencija susijusį aktą, pranešimą ar informaciją;
- g) kiekvieną išlygą pagal 45 straipsnį.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 2005 m. gegužės 16 d. Varšuvoje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius patvirtintas kopijas siunčia kiekvienai Europos Tarybos valstybei narei, rengiant šią Konvenciją nedalyvavusioms valstybėms, kurios nėra valstybės

narēs, Eiropas bendrijai ir visoms pakviestoms prisijungti pie šīs Konvencijas valstībēms.
